

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 131.708 van 25 mei 2004

A. 74.052/XIII-207

In zake: **HALAOUI** Hamzé,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Daniel VAN DE WALLE, advocaat,
Begijnhofstraat 15
1000 Brussel,

tegen:

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe COENRAETS, advocaat,
Franklin Rooseveltlaan 84/3
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 18 april 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Hamzé HALAOUI de nietigverklaring vordert van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering d.d. 20 februari 1997 tot bekrachtiging van de beslissing van het milieucollege van 4 oktober 1996, waarbij een milieuvergunning voor de exploitatie van een overdekte opslagplaats voor 24 voertuigen, gelegen in de Manchesterstraat 5/7 te Sint-Jans-Molenbeek, geweigerd wordt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOSQUET, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 12 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2003, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 25 februari 2004, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 25 maart 2004;

Gehoord het verslag van mevr. GUFFENS, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. L. DEMEZ, loco Mr. D. VAN DE WALLE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. Chr. LEPINOIS, loco Mr. Ph. COENRAETS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOSQUET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. Hamzé HALAOUI is verkoper van tweedehandsvoertuigen. Na dat beroep uitgeoefend te hebben in de regio Antwerpen, wil hij zijn activiteit verplaatsen naar Brussel. Hij huurt daarvoor een gelijkvloerse verdieping voor handelsdoeleinden, gelegen in de Manchesterstraat 5/7 te Sint-Jans-Molenbeek, die kantoren en een garage omvat waar hij ongeveer 24 voertuigen kan parkeren. Daarenboven huurt hij, op ongeveer 100 meter daarvandaan, parkeerplaatsen in de openlucht op de Mariemontkaai 40, die hij deelt met andere exploitanten.

2. Op 5 december 1995 dient Hamzé HALAOUI bij het gemeentebestuur van Sint-Jans-Molenbeek een milieuvergunningsaanvraag in voor een overdekte opslagplaats waar 24 motorvoertuigen worden geparkeerd (inrichting klasse 2), gelegen in de Manchesterstraat 5/7.

Op 10 mei 1996 wordt hem een bewijs van ontvangst van een volledig dossier afgegeven.

3. Er wordt een openbaar onderzoek gehouden van 28 mei tot 12 juni 1996, tijdens hetwelk geen enkel bezwaar wordt ingediend.

4. Op 28 juni 1996 weigert het college van burgemeester en schepenen de vergunning.

5. Die beslissing wordt op 18 juli 1996 ter kennis gebracht van Hamzé HALAOUI, die op 14 augustus 1996 beroep instelt bij het milieucollege.

Bij een beslissing van 4 oktober 1996 weigert het milieucollege de vergunning.

6. Op 22 november 1996 stelt Hamzé HALAOUI tegen die beslissing beroep in bij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

Er wordt een hoorzitting gehouden op 9 december 1996.

Op 23 december 1996 stuurt de advocaat van Hamzé HALAOUI de Minister van Leefmilieu verschillende plannen toe van de parkeerruimte voor een bezetting van 18, 19 of 20 voertuigen, waarbij hij stelt dat zijn cliënt hoe dan ook niet van plan is de garage voor meer dan 20 voertuigen te gebruiken.

7. Op 20 februari 1997 verklaart de Brusselse Hoofdstedelijke Regering het beroep niet-gegrond en weigert ze bijgevolg de vergunning. Dat is de bestreden handeling, die als volgt wordt gemotiveerd:

" Overwegende dat het bedrijf volgens het gewestelijk ontwikkelingsplan in een bedrijfsgebied met stedelijk karakter ligt, binnen een perimeter voor de herontplooiing van de huisvesting en de bedrijven;

Overwegende dat, volgens de voorschriften van het gewestelijk ontwikkelingsplan, de bedrijfsgebieden met stedelijk karakter en de industriegebieden van het gewestplan die binnen de perimeters voor de herontplooiing van de huisvesting en de bedrijven liggen, bestemd zijn voor:

(...)

§ 3. Deze gebieden kunnen ook worden bestemd voor winkels met een vloeroppervlakte van minder dan 300 m² per onroerend goed.

Vergroting van de in het eerste lid bedoelde oppervlakten kan alleen worden toegestaan om behoorlijk gerechtvaardigde sociale of economische redenen, voorzover de plaatselijke omstandigheden dit mogelijk maken en na advies van de economische en sociale raad.

(...)

Overwegende dat de milieuvergunningsaanvraag betrekking heeft op een opslagplaats van 500 m²;

Overwegende dat uit het dossier niet de sociale of economische redenen blijken op grond waarvan de toegestane oppervlakte van 300 m² kan worden opgetrokken;

Overwegende dat, niettegenstaande de brief van 5 november 1996 van de landmeter-expert onroerende goederen S. PIRARD, waarin verklaard wordt dat de nuttige oppervlakte van de opslagplaats 296 m² bedraagt, uit de plannen van het dossier blijkt dat het laden en lossen van de voertuigen alleen kan geschieden op de openbare weg;

Dat de activiteit bijgevolg voor een stuk op de openbare weg plaatsvindt, die daartoe niet kan dienen;

Overwegende dat artikel 46, derde lid, van de genoemde ordonnantie voorschrijft dat bij het nemen van elke beslissing de belangen van de aanvrager of de exploitant en de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de bevolking tegen elkaar moeten worden afgewogen;

Overwegende dat de overheid die op beroep moet beslissen, ervoor moet zorgen dat het bedrijf niet meer dan normale burenlust veroorzaakt en dat de burenen geen abnormale burenhinder moeten ondergaan (RvS, Stad Poperinge, nr. 19.904, 13 november 1979 en RvS, HARDY, nr. 18.129, 22 februari 1977);

Overwegende dat uit artikel 48, 4°, van de genoemde ordonnantie blijkt dat problemen in verband met het wegverkeer wel een milieubevoegdheid zijn;

Overwegende dat in casu het laden en lossen van voertuigen alleen op de openbare weg kan plaatsvinden aangezien uit de plannen blijkt dat de ingang van de garage niet breed genoeg is om voertuigen in de opslagplaats zelf te kunnen laden en lossen;

Overwegende dat die dagelijkse laad- en losactiviteiten daadwerkelijk verkeersproblemen opleveren (versperring van de straat) en stellig hinder veroorzaken doordat de straat zo smal is;

Overwegende dat de vergunning of de weigering van vergunning voor de exploitatie van een vergunningsplichtig bedrijf, het resultaat moet zijn van een beoordeling, niet van de vraag of de activiteit nadelen meebrengt, doch van de vraag of deze nadelen een zodanig belang vertonen dat het vestigingsrecht er zijn limiet mee bereikt (RvS, 24 juni 1988, KOVAL, nr. 30.487);

Overwegende dat de hinder veroorzaakt door de exploitatie van die opslagplaats reëel is: rechtstreekse en onrechtstreekse geluidshinder, laden en lossen van tweedehandsvoertuigen op de openbare weg, met als gevolg versperring en het blokkeren van het verkeer, inzonderheid te wijten aan het dubbel parkeren van voertuigen;

Overwegende dat verzoeker voorstelt het aantal voertuigen terug te brengen van 24 tot 18 of 20, maar dat zulks niet tot gevolg heeft dat de laad- en loswerkzaamheden binnen het bedrijf kunnen plaatsvinden.

Dat de huur van een ander parkeerterrein voor voertuigen, dicht bij het genoemde bedrijf, tot gevolg heeft dat de hinder versterkt wordt door het heen- en weerverkeer tussen dat parkeerterrein en het genoemde bedrijf;

Overwegende dat indien in de milieuvergunning aan de exploitant de verplichting zou worden opgelegd om de voertuigen in de opslagplaats te laden en te lossen, zulks gelijk zou staan met een weigering van de milieuvergunning aangezien het onmogelijk zou zijn voor de exploitant om die voorwaarde te vervullen, vermits de ingang van de garage zo smal is (RvS, MOLLERS, nr. 14.675, 19 april 1971);

Overwegende dat het door de heer HALAOUI ingestelde beroep niet kan worden ingewilligd om de hierboven uiteengezette redenen";

Overwegende dat verzoeker een middel, het tweede van het verzoekschrift, ontleent aan "schending van artikel 47 van de ordonnantie van 30 juli 1992 betreffende de milieuvergunning, zoals gewijzigd bij de ordonnantie van 23 november 1993, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan dwaling omtrent en tegenstrijdigheid van de motieven, en aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling, doordat de bestreden handeling steunt op de overweging dat de "dagelijkse laad- en losactiviteiten daadwerkelijk verkeersproblemen opleveren (versperring van de straat) en stellig hinder veroorzaken doordat de straat zo smal is", terwijl zulk een beoordeling geenszins een afdoende motivering is, aangezien ze berust op een dwaling omtrent de beoordeling van de feiten die aan de bevoegde overheid zijn voorgelegd, en daardoor een kennelijke dwaling omtrent de beoordeling vormt"; dat hij ter staving van dat middel aanvoert dat de overheid de bewering dat de straat smal is niet wettigt, noch in haar beslissing, noch in enig stuk van het administratief dossier, en hij daarentegen bij zijn beroep bij de Regering een verslag van landmeter-expert PIRARD had gevoegd, waaruit de nuttige breedte van de Manchesterstraat blijkt, een argument waarop in de bestreden handeling niet is ingegaan; dat hij tevens aanvoert dat de bestreden handeling berust op een verkeerd begrip van het dossier en van de plaatselijke gesteldheid, en de motivering stereotiep is; dat hij meer bepaald de volgende kritiek uit op bepaalde overwegingen van de motivering:

- de overweging luidens welke "de activiteit voor een stuk op de openbare weg plaatsvindt, die daartoe niet kan dienen" is volstrekt onjuist; enerzijds verloopt zijn activiteit niet voor een stuk op de openbare weg, en anderzijds is het onjuist te stellen dat de openbare weg niet zou mogen dienen voor het laden en lossen voor handelsdoeleinden, zo niet zou iedere handelsactiviteit of industriële activiteit in de hele Brusselse agglomeratie verdwijnen;
- de overweging dat "het laden en lossen van voertuigen alleen op de openbare weg kan plaatsvinden aangezien uit de plannen blijkt dat de ingang van de garage niet breed genoeg is om voertuigen in de opslagplaats zelf te kunnen laden en lossen" vormt geenszins een antwoord op de argumenten die

verzoeker ten overstaan van de Regering heeft aangevoerd, namelijk dat de laad- en losverrichtingen hoofdzakelijk uitgevoerd zouden worden op de Mariemontkaai, waar hij over een specifiek terrein beschikt om dat te doen, weg van de openbare weg, en dat een aantal verrichtingen bovendien in de gebouwen zullen kunnen worden uitgevoerd;

- de overweging dat de vermindering van het aantal voertuigen "niet tot gevolg heeft dat de laad- en loswerkzaamheden binnen het bedrijf kunnen plaatsvinden" is feitelijk onjuist, aangezien die werkzaamheden niet op die plaats zullen worden uitgevoerd, en juridisch onjuist, daar er geen enkele regeling bestaat die voorschrijft dat die werkzaamheden binnen de handelspanden of de industriële gebouwen moeten plaatsvinden;
- dezelfde overweging luidens welke "de huur van een ander parkeerterrein voor voertuigen, dicht bij het genoemde bedrijf, tot gevolg heeft dat de hinder versterkt wordt door het heen- en weerverkeer tussen dat parkeerterrein en het genoemde bedrijf" bevat een tegenstrijdigheid wat de motieven betreft, aangezien die huur juist tot gevolg heeft dat alle laad- en losproblemen die de bevoegde overheid zou willen voorkomen, verhoed worden, en het niet duidelijk is in welk opzicht het verkeer van gewone motorvoertuigen van de Mariemontkaai naar de Manchesterstraat op zich aanleiding zou geven tot buitenmatige hinder van de vergunningsplichtige installatie, die een reden zou vormen voor de weigering ervan;
- de veertiende overweging, die hierop neerkomt dat besloten wordt tot de weigering aangezien het onmogelijk is op te leggen dat de laad- en losverrichtingen in het bedrijf plaatsvinden, is feitelijk onjuist en steunt op een reeds gelaakte premisse;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord eerst wijst op de vereisten inzake uitdrukkelijke motivering, zoals die voortvloeien uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, weer onder de aandacht brengt, en stelt dat ze niet een zodanig gedetailleerde verantwoording opleggen als verzoeker wil doen geloven; dat ze aanvoert dat het aan verzoeker staat om aan te tonen dat ze een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door te oordelen dat de Manchesterstraat smal is, dat ze nooit heeft gezegd dat de openbare weg op zich niet gebruikt mocht worden voor laad- en loswerkzaamheden in het kader van handelsverrichtingen, maar dat ze in casu rechtmatig geoordeeld heeft dat de geplande opslagplaats te grote

verkeersproblemen met zich kon meebrengen gezien de plaatselijke gesteldheid, dat ze de huur van een parkeerterrein op de Mariemontkaai daadwerkelijk in aanmerking heeft genomen, maar geoordeeld heeft dat de verkeersproblemen die samenhangen met de exploitatie van een opslagplaats voor voertuigen daarmee niet opgelost konden worden, en, ten slotte, dat ze terecht mag oordelen dat het verkeer dat samenhangt met de exploitatie zelf van de opslagplaats (dat wil zeggen laden en lossen, overbrengen van voertuigen en het heen- en weerrijden daarvan tussen het parkeerterrein en het bedrijf) ernstige hinder oplevert die een buitensporige aanslag kan betekenen op de rechten van de omwonenden om in een leefbare omgeving te wonen;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord onder meer de volgende preciseringen aanbrengt:

- wat de smalheid van de Manchesterstraat betreft, betwist hij dat de verwerende partij louter op basis van wat ze beweert geloofd kan worden, terwijl hij ervoor gezorgd had dat daarover een verslag werd opgesteld door een landmeter-expert en hij haar dit verslag had overgezonden;
- wat betreft de overweging dat "de activiteit voor een stuk op de openbare weg plaatsvindt, die daartoe niet kan dienen", voert hij aan dat hij in een brief van 14 augustus 1996 gesteld heeft dat de voertuigen geleverd en opgeslagen worden op de Mariemontkaai om het heen- en wegerij en het dubbel parkeren van vrachtwagens in de Manchesterstraat te voorkomen;
- wat betreft de grieven die te maken hebben met het laden en lossen van voertuigen op de openbare weg, voert verzoeker aan dat die grieven feitelijk niet bestaan, wijst hij erop dat de enige motieven die de bevoegde overheid in aanmerking heeft genomen de verkeersproblemen zijn die samenhangen met de laad- en loswerkzaamheden "op de openbare weg, met als gevolg versperring en het blokkeren van het verkeer, inzonderheid te wijten aan het dubbel parkeren van voertuigen", en dat probleem net opgelost kon worden door die verrichtingen te laten plaatsvinden op een afgesloten plaats, weg van de Manchesterstaat;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie memoreert dat de bestreden handeling steunt op twee soorten motieven, enerzijds dat het project stedenbouwkundig niet strookt met de voorschriften van de plannen van aanleg, doordat de oppervlakte van het bedrijf de toegestane 300 m² overschrijdt,

en anderzijds de beoordeling van de hinder veroorzaakt door de inrichting; dat ze oordeelt dat, aangezien die twee soorten motieven volstrekt losstaan van elkaar, de onwettigheid van het ene niet de onwettigheid met zich meebrengt van de andere, en dus van de bestreden handeling, die ondanks alles blijft steunen op een stedenbouwkundig motief dat op zich een gegronde reden is voor de weigeringsbeslissing; dat ze de voorrang van verordenende voorschriften van plannen van aanleg op milieuvergunningen onderstreept en erop wijst dat bijgevolg geen milieuvergunning kan worden toegekend voor een bepaalde activiteit op een plaats waar deze volgens de plannen van aanleg niet mag komen; dat ze van oordeel is dat het a posteriori overleggen van een document dat uitgaat van een landmeter-expert uiteraard niet tot gevolg heeft dat het onderwerp van de aanvraag waaromtrent de bevoegde overheid geadieerd is, gewijzigd wordt, en dat zij dat onderwerp niet uit eigen beweging mag veranderen; dat ze volgens haar een vergunning voor een bedrijf met een oppervlakte van 500 m² moest weigeren; dat ze, aangaande de motieven in verband met de hinder zelf van het bedrijf, stelt dat indien de vrachtwagens binnen het bedrijf hadden kunnen laden en lossen, er slechts sprake zou zijn van het komen en gaan van één voertuig, terwijl wanneer zulks moet geschieden op een transitterrein, naast dat komen en gaan van de vrachtwagen tot aan dat terrein, extra trajecten zouden moeten worden gedaan, namelijk het vervoeren van die auto's van dat transitterrein, dat vlakbij ligt, naar het bedrijf; dat ze benadrukt dat het vervoeren van ieder voertuig afzonderlijk, klaarblijkelijk meer voertuigenverkeer met zich meebrengt dan wanneer deze allemaal tezamen met een vrachtwagen aankomen, maar dat in dat geval het laden en lossen op de openbare weg problemen stelt; dat ze bijgevolg van oordeel is dat de motieven elkaar aanvullen, aangezien elk van hen slaat op de hinder die door een verschillende situatie wordt veroorzaakt;

Overwegende dat de bestreden handeling gemotiveerd wordt door twee soorten overwegingen; dat enerzijds de eerste vier overwegingen steunen op het niet-naleven van de voorschriften van het gewestelijk ontwikkelingsplan die van toepassing zijn op de bedrijfsgebieden met stedelijk karakter en de industriegebieden van het gewestplan die binnen de perimeters voor de "herontplooiing" van de huisvesting en de bedrijven liggen; dat daarin wordt gezegd dat de omstreden handel de toegestane maximumvloeroppervlakte, namelijk 300 m², overschrijdt, en de vergunningsaanvrager niet aantoont dat er sociale of economische redenen zijn op grond waarvan een verhoging van die oppervlakte kan worden toegestaan; dat anderzijds de volgende overwegingen de weigering hoofdzakelijk motiveren met het feit dat uit de plannen van het dossier blijkt dat het laden en lossen van de voertuigen alleen op de openbare weg kan plaatsvinden, en niet binnen de ruimten waarvoor de vergunning wordt aangevraagd; dat uit de vijfde overweging blijkt dat de Regering

geoordeeld heeft dat, gesteld dat de gegevens verstrekt door de landmeter-expert onroerende goederen, luidens welke de nuttige oppervlakte van de opslagplaats slechts 296m² bedraagt, correct zijn - ze spreekt zich daarover niet uit - ook het tweede motief, dat betrekking heeft op de dagelijkse verrichtingen inzake het laden en lossen van voertuigen, die alleen op de openbare weg zouden kunnen plaatsvinden, de weigering zou wettigen gezien de smalheid van de straat; dat dat tweede motief op zich begrijpelijk is en niet kennelijk onredelijk blijkt, aangezien de overheid inderdaad met recht mag oordelen dat een straat van 7,80 meter breedte, te smal is om het dagelijkse laden en lossen van voertuigen, dat wil zeggen activiteiten die onvermijdelijk zwaar verkeer inhouden, mogelijk te maken zonder dat dit belemmeringen oplevert voor een normaal verkeer in een sterk verstedelijkte buurt; dat evenwel de overweging dat "de huur van een ander parkeerterrein voor voertuigen, dicht bij het genoemde bedrijf, tot gevolg heeft dat de hinder versterkt wordt die te wijten is aan het heen- en weerverkeer tussen dat parkeerterrein en het genoemde bedrijf" moeilijk verenigbaar is met het motief dat daaraan voorafgaat, terwijl de vergunningaanvrager in zijn beroep bij de regering er net op gewezen had dat het huren van dat parkeerterrein juist tot doel had te voorkomen dat die laad- en loswerkzaamheden op de openbare weg zouden moeten plaatsvinden; dat van tweeën één, ofwel vormt de overlast te wijten aan de eigenlijke dagelijkse werkzaamheden voor het laden en lossen van de voertuigen op de openbare weg een motief om de vergunning te weigeren, en vormt in dat geval de mogelijkheid die de vergunningaanvrager aanvoert om die werkzaamheden op een privé-terrein te verrichten dat op enkele tientallen meters van de omstreden garage ligt, waarna ieder voertuig dan afzonderlijk naar de garage wordt gebracht, een oplossing voor het aangehaalde probleem, ofwel is het het over en wegerij van motorvoertuigen eigen aan een handel van tweedehandsauto's (behalve met laden en lossen moet rekening worden gehouden met het verkeer veroorzaakt door de cliënteel en het testen van wagens) dat, bijvoorbeeld vanwege de gesteldheid van de wijk, volgens de Regering de weigering wettigt; dat de verwerende partij in dat geval niet aantoonde in welk opzicht de mogelijkheid om de werkzaamheden betreffende het laden en lossen van de voertuigen binnen het bedrijf te laten plaatsvinden, voor minder hinder zou zorgen dan de oplossing waarbij ieder voertuig afzonderlijk van de Mariemontkaai tot aan het bedrijf wordt gebracht; dat er dus een tegenstrijdigheid is in de motieven van de beslissing of, op zijn minst, een onvoldoende motivering; dat, wat dat betreft, de rechtvaardigingen die de verwerende partij aanvoert in haar memorie van antwoord en in haar laatste memorie, gesteld dat deze deugdelijk zijn, niet in aanmerking genomen kunnen worden, aangezien ze niet in de bestreden handeling worden teruggevonden;

Overwegende dat de bestreden handeling weliswaar ook gemotiveerd wordt met het feit dat het bedrijf niet strookt met de voorschriften van het gewestelijk ontwikkelingsplan, doordat het de toegestane maximumvloeroppervlakte van 300 m² zou overschrijden; dat dat motief op zich weliswaar de weigering van de vergunning kan wettigen, maar de verwerende partij dan had moeten uitleggen waarom ze de brief van de landmeter-expert onroerende goederen, waarin verklaard wordt dat de opslagplaats een nuttige oppervlakte van 296 m² heeft, terzijde heeft geschoven; dat de verwerende partij integendeel, door omstandig uiteen te zetten dat ze "niettegenstaande" die brief, de gevraagde vergunning weigert om redenen van leefmilieu, van die redenen onmiskenbaar de hoofdreden voor haar weigering maakt; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat het onderzoek van de overige middelen van het beroep, gesteld dat ze gegrond zijn, niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering d.d. 20 februari 1997 tot bekrachtiging van de beslissing van het milieucollege van 4 oktober 1996, waarbij een milieuvergunning voor de exploitatie van een overdekte opslagplaats voor 24 voertuigen, gelegen in de Manchesterstraat 5/7 te Sint-Jans-Molenbeek, geweigerd wordt;

Artikel 2 .

De kosten, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op vijftientig mei tweeduizend vier door:

de Hr.	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
Mevr.	GUFFENS	staatsraad,
de Hr.	DAOUT,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS

M. HANOTIAU

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**